

med, og dersom denne Bestemmelse ikke kan mildnes, men skal blive staaende, saa haaber jeg i hvert Fald, at den vil blive brugt med fornøden Besjomsbed. — Der er i Lands-tinget tilføjet en ny § 4 om Ekspropriation af Hensyn til Afspærring eller delvis Afspærring. Ekspropriationen er vistnok i sin Orden. — § 5 kunde det maaste være ønskeligt at tilføje en Revisionsbestemmelse, jeg mener ikke i den Forstand, at Loven skulde være midlertidig, at den skulde ophøre efter et vist Antal Aars Forløb. Men jeg tror, det var ønskeligt, der blev tilføjet en Bestemmelse om, at den blev fremsat til Revision inden et vist Antal Aar, for at vi kunde være sikre paa atter at saa Spørgs-maalet frem. Vi pleje i dette lille Land at være langsomme og komme bag efter de fleste andre Lande, og af den Grund kunde det vistnok være ønskeligt at have et saadant moralsk Tryk, for at Sagen igen kommer frem til Behandling inden en ikke alt for lang Arrække.

Søvrigt vil jeg kun ønske, at der fra alle Sider maa gøres det mest mulige for at værges os mod den Pest, som vi maa være belædede paa at modtage igen til Foraaret. Efter alle Solemærker at dømmes er Koleraen saa langt fra slaaet ned, siden den rasede saa tæt ved vore Grænser forrige Sommer, at der tværtimod er største Sandsynlighed for, at den vil komme igen for eller senere.

Wagner: De Bestemmelser, som til-figte at formindste Faren for Smittens Ind-trængelse i Landet, der findes i Loven af 1ste September 1892, forekomme mig helt igennem at være hensigtsmæssige, og der er vist neppe nogen Tvivl om, at den ærede Minister har gjort sig fortjent ved ikke at følge Sundhedskollegiets Hensætning om at opgave Grænsespærringen, men fastholde det Princip, at man alligevel naar noget ved Afspærringsforholdsregler. Det forekommer mig temmelig klart, at man i hvert Fald opnaar det, at man formindsker de rejsendes Antal ved at træffe saadanne Bestemmelser som de, den foreløbige Lov af 1ste September indeholder, og det er allerede meget. Derved formindsker man Chancen for Smittens Ind-førelse ikke saa ganske lidt. Endvidere kan det ikke, hvad de Ulemper angaa, som Af-spærringen medfører, nægtes, at de ganske vist ere store, men at man ved ikke at ville ud-sætte sig for dem paa den ene Side af Landet meget nemt faar Ulemperne paa den anden Side. Det er en bekendt Ting, at Sverige har strenge Bestemmelser med Hensyn til Smitten, og den Omstændighed, at vi ikke straks luffede af for Lysland, bevirkede

at vi bleve udelukkede fra Sverige. Det er derfor vistnok fuldt motiveret, at vi have faaet disse strenge Bestemmelser. Det forekommer mig imidlertid, at der i Fjor, det første Aar, vor ny Sundhedslovgivning skulde staa sin Prøve, har vist sig nogle Ulemper ved den, som endnu ikke kunne siges at være afhjulpne ved Bestemmelserne i den foreløbige Lov. Det Forhold, jeg sigter til, er de Bestemmelser, eller rettere den Mangel paa Bestemmelser, der findes i Loven ved-rørende Forholdene uden for Karantænelinten, altsaa Forholdene om Bord i de Skibe, som ligge paa dansk Grund, som i Henhold til de danske Lovbestemmelser ligge under Kara-tæne, og som i mangfoldige Tilfælde indeholde Passagerer eller Mandskab af dansk Natio-nalitet. Som Forholdene nu ere efter den gældende Karantænelovgivning, kan Rege-ringen med fuld Høje saa at sige afvise alt Ansvar, hvad Tilstanden om Bord paa disse Skibe angaar. Der findes overmaade saa Bestemmelser om disse Forhold, og de træde kun i Kraft for de Skibe, i hvilke der er syge om Bord, og det er det, jeg synes ikke er ganske rigtig. Der er blevet berettet om Tilfælde, der fandt Sted i Efteraaret, hvor der skete et Sammenstød i Drodden mellem 2 Skibe, hvoraf det ene straks efter Sammen-stødet sank, saaledes at de Passagerer og det Mandskab, der var om Bord paa det sunkne Skib, maatte redde sig over paa det andet. Følgen deraf var, at der blev en aldeles urimelig Dphobning af Mennesker paa det reddede Skib. Det blev berettet, at der var saadant noget som 3—4 Mennesker til hver Køje, og at Forholdene i alle Henseender vare alt andet end tiltalende fra et hygiejnisk Standpunkt. Ikke desto mindre blev der ikke eftergivet Skibet noget af Karantæne-tiden, den maatte tilbringes om Bord paa det reddede Skib. Dette er naturligvis et Undtagelsestilfælde, i Almindelighed maa man vel sige, at om Bord i Fragtskibe vil der være nogenledes taalelige Forhold, set fra et hygiejnisk Standpunkt, i det mindste er Forholdet saaledes, at man kan sige, at disse Skibe gennemgaaende ere beregnede paa Natteophold om Bord. Ganske anderledes bliver Forholdet, naar man ser hen paa Passagereskibe. Der er Danmark utvivlsomt særlig uheldig stillet. For Der som Stt. Helena eller Færøerne er det klart, at man ikke behøver i meget høj Grad at frygte for, at Forholdene om Bord i de Skibe, der ligge i Karantæne, skulle blive særlig uheldige, idet de Skibe, der komme til saadanne fjernt liggende Der, selvfølgelig ere beregnede paa et langvarigt Ophold om Bord. Men her i Landet have vi over-